

*Jdeme do toho! (Aneb **Lipavský na linii dotyku s Ruskem**)*

Autor: Karl Richter

O první světové válce stále převažuje názor, že evropské národy do ní vstoupily z čiré zaslepenosti a politické hlouposti. Bestseller australského historika Christophera Clarka **Náměsíčníci** (2012) je dobrým příkladem tohoto názoru. Je však nepřesný. Mezinárodní zednářské a finanční kruhy pracovaly na Velké válce, svržení monarchií a zavedení západní demokracie po celá desetiletí. První světová válka byla výsledkem dlouhodobé politiky zájmových a intrikářských západních zákulisních kruhů.

To platí i pro druhou světovou válku. I když byl Hitler nejvýraznějším účastníkem, není již žádným tajemstvím, že byl pouze hybatelem, protože druhá světová válka byla s koncem té první předem daná. Jen Polsko se ve dvacátých a třicátých letech několikrát pokusilo zahájit válku proti Německu s pomocí západních mocností. Podnětem v roce 1939 bylo nakonec pokračující terorizování německého etnika v Polsku - a povzbuzování k němu ze strany britsko-amerických strůjců. Mimochodem, přesně stejnou konstelaci, až na hlavní účastníky, vidí Putin dnes před sebou. Na rozdíl od Hitlera čekal osm let, od roku 2014 do roku 2022, než přišel na pomoc sužovanému ruskému obyvatelstvu v sousední zemi. V **rozsáhlém rozhovoru**, který s ním v únoru vedl Tucker Carlson, dal Putin jasně najevo, že si je

historických paralel vědom.

V současné době jsme v reálném čase svědky toho, jak se rozpoutává třetí světová válka. Záměrně, vidíme to na vlastní oči. Mimochodem, nebyla by to první velká válka, která by začala v létě. **Západní provokace proti Rusku nelze vykládat jinak než jako záměrný pokus o vyvolání války.** Štáby NATO jsou si vědomy ruské jaderné doktríny – a zřejmě proto **útočí na ruské radarové stanice**, které jsou součástí systému včasného varování před raketovými útoky dlouhého doletu (mezikontinentálními balistickými raketami /ICBM/), a tedy pilířem strategické bezpečnosti Ruska. Současně se uvolňuje cesta k rozmístění západních pozemních jednotek na Ukrajině. Zároveň je válka cíleně přesouvána na ruské území zrušením dosavadních omezení pro použití zbraňových systémů dodaných Západem. Putin nyní zcela oprávněně varoval, že „neustálá eskalace“ může „vést k vážným následkům“. I když Kyjev provádí útoky na ruská zařízení a ruské území, odpovědnost za to nesou jeho západní stoupenci. „Chtějí globální konflikt.“

O tom si nedělají iluze ani poslední střizlivě uvažující pozorovatelé. Maďarský prezident Orbán to 24. května **řekl na rovinu**: „To, co se dnes děje v Bruselu a Washingtonu, možná více v Bruselu než ve Washingtonu, je jakousi přípravou na možný přímý vojenský konflikt, můžete to tak klidně nazvat: začaly přípravy na vstup Evropy do války.“

Pokud se bude situace takto dále vyvíjet, válka přijde, protože Západ ji chce. Důvody jsou různé a nás se zde týkají jen okrajově: západní rakovina kapitalismu je zásadně závislá na začleňování stále nových, skutečných zdrojů a na pohlcení Ruska a jeho surovin se připravovala již v 90. letech, po zániku SSSR. Putin tomu zabránil. Dnes je navíc ve hře, že se blíží konec dolarové dominance a s ní i konec americké globální hegemonie. Aby tomu zabránily, jsou západní elity připraveny na jadernou válku a bez skrupulí připravují zdecimování evropského obyvatelstva. Ukrajinci byli jen první na řadě. Maďarský ministr zahraničí Péter Szijjártó to **nedávno popsal**: EU se pokusí zavést povinnou vojenskou službu v ostatních členských státech, aby mohli být mladí lidé posíláni bojovat do stále beznadějnější války na Ukrajině: „Zavádí se povinná vojenská služba, aby mohli být mladí lidé posíláni bojovat na Ukrajinu!“.

Bezradnost, s jakou se evropské společnosti nechávají vmanévrovat do války, je strašidelná. Tři čtvrtě století po poslední válce zřejmě zmizely všechny kolektivní znalosti a zkušenosti s hrůzami války. Bezstarostnost – nebo bychom měli mluvit o kolektivní amnézii? – s níž západní společnosti přijímají blížící se válku, která bude téměř jistě jaderná, je dechberoucí. To, jak se do nouzového stavu bez potuchy dostávají zejména Němci, kteří už přežili dvě světové války s hroznými ztrátami, je jako ze zombie filmu. Německo na to není v žádném případě připraveno, ani mentálně, ani ekonomicky, ani logisticky, a už vůbec ne vojensky. Je známo, že zásoby munice Bundeswehru vydrží méně než dva dny. Dobré na tom je jen to, že Německo se v plánech ruských štábů vůbec neobjevuje jako protivník, kterého je třeba brát vážně.

Nemá smysl lámat si hlavu nad nadcházejícím scénářem. Válka nezačne jadernou výměnou

úderů, ani velkým konvenčním útokem. Ten by ruskou stranu v současnosti rovněž zahltil. Rusko má ve svém toulci stále mnoho nevojenských, „asymetrických“ šípů, které by mohly způsobit, že Západ klopýtne dříve, než bude moci na Ukrajině způsobit další spoušť. Rusko zatím neprovedlo žádné vážné protisankce, jako například úplné zastavení dodávek **plynu** a **ropy**, které se na Západ stále dostávají **oklikou**. Rusko ani nezačalo poškozovat západní infrastrukturu tajnými, ale účinnými údery, například proti komunikační, energetické a dopravní infrastruktuře. Teprve nedávno, 16. května, Moskva zřejmě vyslala do vesmíru **protisatelitní družici**, což znepokojuje americké strategy. I výpadek navigačního systému GPS by na Západě vedl k chaosu. Rusko je tak stále spícím medvědem.

Německo přežilo dvě světové války díky bezprecedentní organizaci svých sociálních a ekonomických zdrojů, i když nevyhrálo. Za druhé světové války dosáhl výkon zbrojní výroby svého maxima až v posledním čtvrtletí roku 1944. Dnes je německá společnost od takových úspěchů vzdálena světelné roky. Není ochotna se bránit a vystupovat, nemá vůbec žádné zdroje a navíc je oškubávána miliony přistěhovalců, které musí živit. Německo je naprosto neschopno obrany.

Mnohé nasvědčuje tomu, že západoevropské společnosti, jejichž základem je hédonismus, úpadek hodnot a permanentní konzum, v případě nouze implodují. Pokud nad západní Ukrajinou nebo jedním z překladišť NATO v Polsku vybuchne první ruská taktická jaderná hlavice, mnoho západních plánů bude bezpředmětných. Ale i bez toho: jen miliony imigrantů, kteří si vezmou, co potřebují, až budou supermarkety prázdné, způsobí chaos a značné ztráty mezi civilním obyvatelstvem. Existuje však naděje, že pokud bude Německo ve válečném stavu, tak většina z nich ze země uprchne; takové předpovědi existují.

V konečném důsledku musíme tento vývoj přivítat. Protože pouze pak existuje alespoň teoretická šance, že se karty zamíchají a západní zločinecké režimy padnou. Zatím nelze předvídat, jaké možnosti vyplynou z kombinace vnitřního chaosu a vnějšího ohrožení a jací noví hráči se pak mohou objevit na scéně. Jedno je však jisté: vazalské režimy Západu, které slepě následují Washington do války, musí odejít, chceme-li přežít. Ony, nikoli Rusko, jsou naším existenčním nepřítelem. Ony, nikoli Rusko, chtějí náš pád. Musíme se jich zbavit, pokud chceme mít vůbec nějakou budoucnost.

Stejně už nemáme na výběr.